NN 4/2019 (11.1.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-327/18-8 od 5. prosinca 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, koji zastupa Irena Brezovečki, dip. iur., na temelju generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Klanjca, Trg mira 11, koji zastupa Dejan Španović, odvjetnik u Zagreb, Trnjanska cesta 59, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 5. prosinca 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-03/17-11/53, urbroj: 376-10-18-10 od 10. srpnja 2018.,

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, da zainteresiranoj osobi Gradu Klanjcu, Klanjec, Trg mira 11, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkama I., II., III., i IV. izreke rješenja utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturi operator i da ima pravo puta na nekretninama koje se nalaze u vlasništvu Grada Klanjca i na nerazvrstanim cestama na području Grada Klanjca sve pobliže označenim navedenim točkama. Točkom V. izreke utvrđuje se količina i vrsta EKI iz točaka I. – IV. ovog rješenja, a točkama VI. i VII. utvrđuje se godišnja naknada na koju Grad Klanjec ima pravo od 27. siječnja 2017. pa nadalje. Točkom VIII. i IX izreke obvezuje se tužitelj da napravi obračun godišnje naknade i da plati naknadu za pravo puta, a točkom X. izreke obvezuje se Grad Klanjec da omogući tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu i u bitnome ističe kako je rješenje doneseno u izvršenju ranije presude ovoga Suda poslovni broj: UsII-114/17 od 7. rujna 2017., te da tuženik ponovno zainteresiranoj osobi priznaje pravo vlasništva, a time i status ovlaštenika naknade za pravo puta za niz nekretnina za koje i dalje nije nedvojbeno dokazano da bi se nalazile u vlasništvu zainteresirane osobe. Tako je tuženik zainteresiranoj osobi priznao pravo na naknadu za pravo puta i na nerazvrstanim cestama i to na česticama za koje tijekom postupka nije nedvojbeno utvrđeno da bi bila riječ o nerazvrstanim cestama u njenom vlasništvu. Tužitelj ističe kako sukladno članku 101. stavku 2. Zakona o cestama (»Narodne novine«, broj: 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14.) na nerazvrstanoj cesti nije moguće zasnovati nikakvo drugo pravo osim prava služnosti i prava građenja. Navodi kako tuženik zaključak o vlasništvu zainteresirane na pojedinim kategorijama čestica, za koje iz zemljišnoknjižnog stanja ne proizlazi da bi bilo riječ o nerazvrstanim cestama u vlasništvu zainteresirane temelji isključivo na Potvrdi Krapinsko-zagorske županije, Grada Klanjca, Jedinstvenog upravnog odjela od 22. svibnja 2018. navodeći kako je Grad u toj potvrdi popisao čestice koje bi u naravi trebale predstavljati nerazvrstane ceste koje se nalaze u njegovom isključivom vlasništvu. Smatra kako navedena potvrda ne predstavlja dostatan dokaz nedvojbenog utvrđivanja da bi te nekretnine doista predstavljale nerazvrstane ceste, jer je u bitnome istovjetnu potvrdu (samo datiranu 20. travnja 2017.) zainteresirana dostavila u ranijem postupku pa smatra kako zainteresirana niti u ponovljenom postupku nije doprinijela nikakve nove dokaze koji bi govorili u prilog nedvojbenom utvrđivanju vlasništva i kategorije tih nekretnina. Također ističe kako je tuženik priznao pravo na naknadu za pravo puta i na nekretninama za koje zainteresirana potvrđuje da bi predstavljale u naravi javne površine, iako nije upisana kao njihov vlasnik u zemljišnim knjigama. Tužitelj se pozivajući na odredbe Zakona o vlasništvu i Zakona o elektroničkim komunikacijama navodi kako nije